

UZASADNIENIE

P. P. (1) wniósł pozew przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 27 maja 2014r. wydanego w sprawie XVIII C 2186/13 opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu 1 czerwca 2015r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w ocenie powoda nie posiada on żadnych zaległości wobec pozwanej Spółdzielni, bowiem przez wiele lat, od 1995r. do listopada 2010r. nikt nie korzystał z lokalu położonego w Ł. przy ul. (...), w tym w szczególności nie korzystał z żadnych mediów, których kosztami Spółdzielnia bezzasadnie próbuje obciążyć powoda, a nadto na podstawie wadliwie wydanego wyroku prowadzi egzekucję z przysługującego powodowi spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swą rzecz kosztów procesu wedle norm przepisanych wskazując, że w sprawie nie zachodzą żadne z przesłanek określonych art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., powód zaś wyłącznie kwestionuje prawomocne rozstrzygnięcie.

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2016r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego :

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wyrokiem z dnia 27 maja 2014r. wydanym w sprawie o sygn. akt XVIII C 2186/13 zasądził od P. P. (1) na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. kwotę 14 256,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu .

Powód jest spadkobiercą ustawowym po swej matce T. P., która była członkiem pozwanej Spółdzielni, w związku z tym pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Zadłużenie z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od 1 marca 2011r. do 20 listopada 2012r. wraz z odsetkami wynosiło 14 256,65 zł. Oceniając wysokość roszczenia sąd oparł się na rozliczeniu zaległości przedstawionym przez Spółdzielnię, które to rozliczenie było jasne, rzetelne i poprawne pod względem matematycznym, a nadto znajdowało potwierdzenie w dokumentach załączonych do akt sprawy.

Apelacja P. P. (1) od opisanego wyroku została oddalona przez Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 14 października 2014r. wydanym w sprawie III Ca 1321/14 .

Powód, któremu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do opisanego wyżej lokalu, nie uiścił żadnych opłat na rzecz Spółdzielni od roku 2007r.

Między stronami toczyło się kilka postępowań dotyczących zadłużenia w opłatach za lokal, w tym w sprawie XVIII C-upr (...), XVIII C 360/12, XVIII Nc 7211/14 i XVIII Nc 13247/15 ..

Wyrok wydany w sprawie XVIII C 2186/13 został opatrzone klauzulą wykonalności w dniu 1 czerwca 2015r. Na podstawie opisanego tytułu wykonawczego prowadzona jest wobec powoda egzekucja w sprawie o sygn. akt Km 563/15. Spółdzielnia wystąpiła do Komornika Sądowego o wyznaczenie terminu licytacji spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr (...) położonego przy ul. (...) w Ł., akta egzekucyjne zostały przekazane do sądu celem uzgodnienia terminu licytacji.

W ocenie Sądu I instancji powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu, bowiem powód nie wykazał żadnych okoliczności opisanych dyspozycją art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., na których opierał swoje żądanie

Powód przegrał sprawę w całości, wobec czego winien zwrócić przeciwnikowi koszty poniesione w sprawie, a to zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.

Na kwotę przyznaną z tego tytułu pozwanej Spółdzielni złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst. jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, które zgodnie z oświadczeniem pełnomocnika powoda nie zostały pokryte nawet w części, rozstrzygnięto na podstawie przytoczonych przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w związku z § 2 ust. 3 tegoż rozporządzenia.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł powód.

Skarżący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisu:

- art. 840 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, wobec chybionego przyjęcia, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, w sytuacji gdy wierzytelność stwierdzona wyrokiem w sprawie XVIII C 2186/13 nadaje się do potrącenia z wierzytelnościami przysługującym pozwanemu od powoda i wyrok powinien zostać pozbawiony wykonalności;

- art. 217 § 1 i 3 k.p.c. , art. 227 k.p.c. i art. 242 k.p.c. wskutek nieuzasadnionego oddalenia wniosku o zobowiązanie pozwanej do złożenia szczegółowego rozliczenia należności za okres od kwietnia 2005r. do grudnia 2015r., w sytuacji gdy nie zachodziły przewidziane w art. 242 k.p.c. przesłanki odmowy przeprowadzenia tego dowodu;

- art. 233 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że po wydaniu wyroku w sprawie XVIII C 2186/13 nie nastąpił żadne zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane.

W konkluzji skarżący wniósł o :

1.zobowiązanie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) do przedstawienia szczegółowego rozliczenia P. P. (1) wobec tej spółdzielni z tytułu przysługującego P. P. (1) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, położonego w Ł. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach spółdzielni, za okres od kwietnia 2005r. do grudnia 2015r., z wyszczególnieniem poszczególnych mediów i naliczonych za nie opłat, na okoliczność, że pozwana posiad wobec powoda zobowiązania nadające się do potrącenia z należnością wynikającą z wyroku wydanego w sprawie XVIII C 2186/13;

2.zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji;

3.przyznanie kosztów niepłaconej pomocy prawnej udzielone powodowi z urzędu w postępowaniu drugoinstancyjnym, oświadczając przy tym, że koszty te nie zostały opłacone w całości lub w części.

Na rozprawie w dniu 27 września 2016r. pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co na stępuje :

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym w apelacji, Sąd I instancji prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego, w szczególności przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., bowiem nie zostały wykazane w toku niniejszego postępowania jakiegokolwiek przesłanki uzasadniającej pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, opisane dyspozycją tego przepisu.

W toku postępowania przed Sądem I instancji powód podniósł, że kwestionowany wyrok został wydany wadliwie, bowiem zdaniem powoda nie posiada on względem pozwanej Spółdzielni żadnych zaległości z tytułu opłat za lokal mieszkalny. Wskazał, że wyrok dotyczy należności nieistniejących i takie też należności są egzekwowane na jego podstawie. Zgodzić należy się w pełni z Sądem I instancji, że żaden z opisanych zarzutów nie mieści się pośród okoliczności wymienionych w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., które wedle ustawy stanowią katalog zamknięty podstaw pozwalających na pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Rację ma także Sąd I instancji i w tym, że wszystkie zarzuty sformułowane przez powoda w pozwie, a także podtrzymane na rozprawie stanowią polemikę z treścią prawomocnego orzeczenia sądowego i stanowią wyraz subiektywnego zapatrywania powoda o jego niesłuszności oraz świadczą o niepogodzeniu się przez powoda z faktem, iż sądy II instancji nie podzieliły jego racji w sprawie o zapłatę należności związanych z lokalem, co do którego powodowi służy spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego. Opisane względy nie mogą jednak w żadnej mierze wpłynąć na skuteczność prawomocnego orzeczenia sądowego, bowiem jak wcześniej powiedziano nie należą do okoliczności wymienionych w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Powództwo przewidziane w art. 840 k.p.c. nie może w żadnym wypadku uchylać powagi rzeczy osądzonej, zaś postępowanie prowadzone na podstawie art. 840 k.p.c. w odniesieniu do sprawy prawomocnie zakończonej nie może prowadzić do ponownego merytorycznego jej rozpoznania.

Nie znajdują także żadnego uzasadnienia zarzuty skarżącego w zakresie naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 217 § 1 i 3 k.p.c., art. 227 k.p.c. i art. 242 k.p.c.

Wbrew stanowisku prezentowanemu przez skarżącego, Sąd I instancji prawidłowo oddalił również wniosek powoda o zobowiązanie pozwanej Spółdzielni do złożenia szczegółowego rozliczenia należności za okres od kwietnia 2005r. do grudnia 2015r., jako że nie odnosił się on do okoliczności istotnych z punktu widzenia art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., stanowiącego podstawę żądania pozwu, a jedynie zmierzał do ponownego badania okoliczności faktycznych objętych prawomocnym wyrokiem sądu. Przy czym jest okolicznością bezsporną, że od 2007 r. powód nie uiszcza na rzecz strony pozwanej żadnych opłat, zatem nie sposób przyjąć, że po wydaniu wyroku w sprawie XVIII C 2186/13 powstało jakiegokolwiek roszczenia powoda z tytułu uiszczanych w tym okresie na rzecz pozwanej Spółdzielni nadpłat. W tym stanie rzeczy przedmiotowy wniosek zasadnie został oddalony na podstawie art. 217 § 3 k.p.c.

Bezzasadny jest także zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 233 k.p.c. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji jest swobodna, lecz na pewno nie dowolna, nie jest sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania, czy doświadczenia życiowego. Powód nie wskazał żadnych okoliczności faktycznych, które pozwalałyby na przyjęcie, że obowiązek świadczenia objęty wyrokiem w sprawie XVIII C 2186/13 wygasł.

Zasadnie także Sąd I instancji obciążył powoda kosztami zastępstw procesowego pozwanej – stosownie do art. 98 k.p.c.. Powód przegrał proces i w tym stanie rzeczy winien zwrócić stronie pozwanej na jej żądanie koszty celowej obrony. Stosownie do art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2014r. poz. 1025 ze zm.) zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach procesu należnych stronie pozwanej od powoda za postępowanie apelacyjne, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.. Wysokość tych kosztów została ustalona w oparciu § 2 ust. 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt

1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz.1804).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 8 ust.5 § 1 ust. 3 i § 16 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U.poz.1805).